

til at opsøge den skjulte Nød, der glemte man det i langt de fleste Tilfælde. Der er ikke Tale om, at Hjelpekasserne søger at finde den skjulte Nød, nej, man gør uhyre lidt i saa Henseende, og jeg nærer ogsaa en vis Frygt for, at hvis det Forslag bliver vedtaget, som den højtærede Minister her har fremsat, vil det betyde, at den skjulte og aabenlyse Nød, som vil komme til Stede ude omkring i Landkommunerne, kun i meget ringe Grad vil blive afværget.

Til Slutning vil jeg blot sige, at det er ogsaa mit Haab, at det ved den Udvalgsbehandling, som vil finde Sted angaaende Lovforslaget om Hjælp mod Arbejdsløsheden, maa lykkes at naa til et bedre Resultat end det, Gennemførelsen af den højtærede Ministers Lovforslag vil medføre.

J. P. Nielsen: Siden jeg paa mine Partifællers Vegne forelagde Socialdemokratiets Lovforslag om Understøttelse til arbejdsløse, er Arbejdsløsheden vokset i en ganske overordentlig Grad. I Dag noteres Antallet af arbejdsløse fra Centralarbejdsanvisningskontoret til saadant noget som 30 000. Men jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at efter at Understøttelserne er ophørte at omfatte alle Medlemmer, er der et ikke ringe Antal arbejdsløse, der ikke længere melder sig paa Arbejdsanvisningskontorerne, og de arbejdsløses virkelige Antal overstiger derfor sikkert i dette Øjeblik 40 000. Jeg har anmodet Arbejds mændenes Arbejdsløshedskasse om nøjagtig at opgøre pr. 1. December, hvormange af deres arbejdsløse Medlemmer der ikke længere faar Understøttelse, og jeg har derfra modtaget Meddelelse om, at der var 9 600, der ikke længere fik Understøttelse. Lægges de til, er vi allerede oppe paa et Antal af 40 000 arbejdsløse. Naar det ærede Medlem Hr. Lillelund sagde, at Antallet af arbejdsløse i det sidste Aar kun havde andraget Halvdelen af det foregaaende Aar, nemlig 18 000, vil jeg dertil sige, at det Tal passer ikke, thi det foregaaende Aar fik alle arbejdsløse Understøttelse, og som Følge deraf var de alle sammen indskreyne paa Arbejdsanvisningskontorerne. I Aar derimod har de arbejdsløse kun faaet Understøttelse de 70, 100 eller 110 Dage, og efterhaanden som de ingen Understøttelse har faaet, er de ikke blevet noteret paa Kontorerne, og som Følge deraf er der foruden de 18 000, som er det officielle Tal paa de arbejdsløse, et sikkert ikke ringe Antal, der vel har været arbejdsløse, men som ikke har faaet Understøttelse. Jeg vil gøre opmærksom paa, at naar vi i denne Sommer har været saa langt nede med Ar-

bejdsløsheden, at der kun har været 7 000 arbejdsløse, er det dermed slaaet fast, at det, Arbejderne vil, er at have Arbejde og ikke Understøttelse. Al den Tale, der har været om, at Arbejderne vil leve af Understøttelse, passer ikke. Jeg gør endvidere opmærksom paa, at der i de Indberetninger, vi har faaet fra Arbejds mændenes Forbund, Landarbejderforbundet o. s. v., udtales, om jeg saa maa sige, en Frygt for Udvandring fra Byerne fra de faglig og teknisk uddannede Arbejders Side, blandt hvilke Arbejdsløsheden har været større, en Frygt for, at de skal tage Arbejde paa Landet. Til Eksempel gøres der i en Indberetning fra Landarbejderforbundet udtrykkelig opmærksom paa, at store Dele af de teknisk uddannede Arbejdere i denne Sommer har været beskæftigede ved Landarbejde, ved Tørveskæring, Roeoptagning o. s. v. Jeg kan som Formand for en faglig Arbejdsløshedskasse gøre opmærksom paa, at af de cirka 1 100 arbejdsløse, som Staten i og for sig har paatvunget os ved sine Rationeringer, har over de 600 denne Sommer søgt Arbejde ude omkring paa Landet, dels naturligvis for at tjene nogle Penge og dels for at spare paa deres Understøttelse, fordi de vidste, hvad der forestod, naar Vinteren kom. Jeg vil gerne slaa fast, at de cirka 40 000, der nu gaar arbejdsløse, er blevet det uforskyldt og er kommet uforskyldt i Nød. Det er derfor ganske naturligt, naar de arbejdsløse kræver, at der skal raades Bod paa denne Arbejdsløsheden enten ved Arbejde eller ved Understøttelse.

Vi gaar i vort Lovforslag ud fra, at de Dagpenge, de arbejdsløse kan faa i Henhold til Kasserne Vedtægter, er for smaa, og dette maa efter vor Mening være officielt anerkendt, thi i den sidste Ulykkesforsikringslov er der fastslaaet, at de private Arbejdsgivere skal forsikre deres Folk med $\frac{2}{3}$ af deres Arbejdsfortjeneste indtil 6 Kr. pr. Dag. Det vil sige, at en tilskadekommen, som Arbejdsgiveren har forsikret i Henhold til Ulykkesforsikringsloven, faar, naar hans Dagsfortjeneste er 9 Kr., en Understøttelse af 6 Kr. pr. Dag. Jeg kan derfor ikke se nogen fornuftig eller saglig Begrundelse for, at en Mand, der uforskyldt er blevet arbejdsløs og er kommet i Nød af den Grund, skal nøjes med 4 Kr. om Dagen, at ikke ogsaa han skal have 6 Kr. Jeg gør ogsaa opmærksom paa, at naar det siges, at saa burde Arbejdsløshedskasserne gaa over til Forsikringsprincippet, siger det sig selv, at dette er umuligt. Naar man staar i en Katastrofe af et saadant Omfang, at man i enkelte Industrigrene regner med, at Arbejdsledighedsprocenten vil komme op paa